

“Una actitud triomfalista de la sortida de la crisi és una actitud poc ètica i interessada”

Ds, 14/03/2015 per Catalunya Religió

(URL) Experts de la Universitat Ramon Llull i Càritas han coincidit que la fractura social és una realitat transversal no resolta tot i “estar sortint de la crisi” i que cal un canvi de model econòmic i social [durant la jornada](#) sobre Fractura Social organitzada conjuntament per [Càritas Diocesana de Barcelona](#) i la [Universitat Ramon Llull](#) a la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna-URL.

Josep Maria Garrell, rector de la URL, ha donat la benvinguda a l’acte i ha destacat que jornades com la d’avui són necessàries per sensibilitzar a tota la comunitat universitària sobre les problemàtiques socials “no per solucionar-les, però sí per mirar d’interpel·lar qüestions que mereixin ser objecte des de l’àmbit de la recerca”. **Salvador Bacardit**, delegat episcopal de Càritas Diocesana de Barcelona ha recordat la campanya publicitària de Càritas “Ajuda’ns a ajudar” per insistir amb què jornades com aquesta ajuden a aprofundir en les causes d’aquesta realitat social.

Hem sortit de la crisi? Estem sortint de la crisi? “Quan la gent m’ho pregunta els dic que no hi ha una resposta monosil·làbica ja que la realitat és molt complexa”, ha afirmat **Francisco Lorenzo**, coordinador del Equipo de Estudios de Cáritas Española i la Fundació FOESSA, que ha fet una ponència basada en les investigacions realitzades en el [VII informe](#) sobre exclusió i desenvolupament social que acaba de publicar aquesta Fundació. Lorenzo ha afegit que hi ha dades que diuen que hi ha un creixement, que s’està generant treball i que s’està reduint la taxa de pobresa però que hi ha víctimes que no podem oblidar. “La crisi és com un terratrèmol, no cessa fins que no s’ha rescatat l’última víctima” i “una actitud triomfalista de la sortida de la crisi és una actitud poc ètica i interessada”, ha denunciat Lorenzo.

“Dos de cada tres persones que estan en situació de pobresa ja ho estaven abans de la crisi”. I es que segons Lorenzo allò que es destrueix en època de crisi no es recupera, i per això cal que el creixement econòmic reverteixi en els grups d’exclusió.

Lorenzo ha assegurat que la fractura social s’amplia. “La pobresa és un terme més econòmic que només mesura una part de l’exclusió social. La pobresa és multidimensional i no només fa referència a la creació de llocs de treball. El deteriorament social s’estén a altres àmbits. Hi ha exclusió del treball, del consum de la política, de l’educació, de l’habitatge, de la salut, del conflicte social i de l’aïllament social.

Lorenzo ha afegit que venim d’un model social, econòmic i cultural que, tot i els macroindicadors indicaven abans de la crisi que s’estaven fent les coses, és

equivocat. “És millor viure en una barraca que no al carrer. És millor un treball precari que no el fet de no tenir feina. Però és aquest el model que volem?”, es preguntava Lorenzo.

Hi ha una contradicció entre el desig del sector públic de ser responsable i garantir l'estat del benestar i l'oposició a qualsevol mesura d'augmentar la pressió fiscal o l'establiment de nous impostos. És cert que hem viscut per sobre de les nostres possibilitats però també en un model que prioritza allò individual per sobre del bé comú.

Fractura en tots els àmbits

La Fractura Social, entesa com a distància que separa un determinat grup de població socialment integrat d'un altre grup format pels exclosos, té causes i conseqüències en quatre grans àmbits: el polític, l'econòmic, el sociològic i el tecnològic. Aquest ha estat el punt de partida de la taula rodona que, moderada per **Andreu Ibarz**, director general de Blanquerna-URL, ha comptat amb la participació de diferents experts de la URL i Càritas.

Òscar Mateos, professor i vicedegà de Relacions Internacionals i Recerca de la FESTS Pere Tarrés-URL, ha abordat els elements contextuais (globals i locals, en perspectiva històrica) que ajuden a explicar la fractura social actual i ha argumentat que en el fons suposa la ruptura del contracte social de les darreres dècades en el context europeu. Mateos creu que s'està produint una mobilització o presa de consciència però ha alertat d'una altra crisi que no es té del tot present i és l'ecològica: “El nostre model de vida no és universalitzable”, ha afirmat.

Àngel Castiñeira, professor d'ESADE-URL, ha relacionat la fractura social amb els canvis esdevinguts en el món laboral i l'emergència d'una nova classe social anomenada “el precariat”. Castiñeira ha recordat que la fractura social és un concepte molt més transversal que genera malestar: “La fractura social no respon a persones que no tenen estudis sinó que són les classes mitjanes les que no poden deixar de pedalar la bici”.

Albert Florensa, professor d'IQS-URL, ha aprofundit en la desigualtat i els seus efectes destructors a la societat, seguint les tesis de Branko Milanovic i Richard G. Wilkinson i Kate Pickett.

“Jo no donaré cap dada. I a Càrites en les tenim. Avui vull parlar de les vides fracturades”. Així ha iniciat la seva intervenció **Mercè Darnell**, responsable de l'àrea de Programes i Serveis de Càritas Diocesana de Barcelona. Darnell s'ha centrat en les persones i en el fet que aquestes vides fracturades són per culpa d'unes respostes fracturades que només suposen anar posant pedaços. Segons Darnell es parcialitza el fenomen de l'empobriment i l'exclusió en situacions com són la pobresa infantil, l'energètica, d'habitatge, l'alimentària... però totes es donen de forma conjunta.

Jordi Riera, vicerector de Política Acadèmica de la URL, ha orientat la seva exposició a la recerca que s'està duent a terme des del Grup de Recerca Pedagogia, Societat i Innovació amb el suport de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació - PSITIC de Blanquerna-URL. L'investigador principal d'aquest grup de recerca ha recordat que hi ha un 15% de pobresa relativa i un 25% de pobresa infantil, és a dir que 1 de cada 4 nens es troba en aquest context des de fa

anys. Riera ha estat optimista assegurant que sí que hi ha un model que permetrà sortir de la pobresa. “No és assumible aquesta cronicitat històrica de la pobresa que es manté més enllà dels cicles de bonança econòmica. Per atendre millor aquesta realitat punyent hem de treballar conjuntament. Riera aposta per un estat relacional per refer el contracte social.